

απόψεις

Η λίστα Λαγκάρντ και η ντροπή

«Δεν είδα τα ονόματα της λίστας.

Ήταν ένας τρόπος αυτοπροστασίας»

Γεώργιος Παπακωνσταντίνου

«Από ποιόν απέκρυψα τη λίστα;

Από το ΣΔΟΕ που μου την είχε δώσει;»

Ευάγγελος Βενιζέλος

«Δεν είχαν κανένα λόγο να αλλοιώσω τη λίστα»

Ιωάννης Διώτης

Τις τελευταίες ημέρες, η δημόσια σκηνή κατακλύζεται εκ νέου από το ζήτημα της «Λίστας Λαγκάρντ». Πολιτικοί άνδρες, θεσμικοί παράγοντες της δημόσιας διοίκησης και φυσικά πρόσωπα αναγραφόμενα στο επίσημο αντίγραφο της λίστας συμμετέχουν σε έναν ιδιόμορφο δημόσιο διάλογο. Διάλογος που δεν αναπτύσσεται σε ευθεία παραβολή, αλλά οριοθετείται με δηλώσεις, συνεντεύξεις και διαρροές, που στοχεύουν στο «κτίσιμο θέσης» έναντι των πολιτικών και ποινικών τυχόν ευθυνών, οι οποίες μοιάζουν να αιωρούνται μετέωρες.

Οι εισαγγελείς Πεπόνης και Μουζακίτης προσπαθούν να συμπληρώσουν τη σχετική δικογραφία, διερευνώντας τις συνθήκες υπό τις οποίες το CD μεταγράφηκε σε στικάκι. Διερευνώντας πότε, πώς και από ποιόν κατά τη μεταγραφή διαπράχθηκε το αδίκημα της αλλοίωσης των ονομάτων. Διερευνάται από πόσες πηγές προέρχεται η λίστα και τελικά πόσες λίστες τυχόν υπάρχουν.

Η κοινή γνώμη με οδυνηρή έκπληξη παρακολουθεί εξέχοντα μέλη της κοινωνίας, πολίτες της, οι οποίοι είτε με την ιδιότητα του πολιτικού, είτε με την ιδιότητα του θεσμικού οργάνου, είτε ως επιστήμονες και σοβαροί επαγγελματίες, επιλέγουν να «παίζουν την κολοκυθιά». Η προσπάθεια αναζήτησης των περιστάσεων της αλλοίωσης του περιεχομένου της λίστας θυμίζει το χυδαίο παιχνίδι: εδώ παπάς, εκεί παπάς, που είναι ο παπάς;

Υπό τις συνθήκες της οικονομικής κατάρρευσης της ελληνικής επιχειρηματικότητας, της καταστροφής της μεσοκλάσσης αστικής τάξης, της αποθησαύρισης κάθε επένδυσης, της ζοφερής πραγματικότητας των τουλάχιστον 1.300.000 ανέργων και των εκατοντάδων χιλιάδων αυτοαπασχολούμενων χωρίς απασχόληση, η εικόνα των στυλοβατών της ελληνικής κοινωνίας, οι οποίοι αρνούνται να αναλάβουν την πολιτική και ποινική τους ευθύνη καθώς και η

άρνηση όποιου τελικά εμπλέκεται ή πάντως έφερε τη σχετική ευθύνη, να δημοσιοποιήσει τον ρόλο και τις ενέργειες του αναφορικά με την αλλοίωση του περιεχομένου της λίστας προκαλεί προεχόντως αηδία.

Επιπρόσθετα προκαλεί και απελπισία στην κοινωνική συλλογικότητα. Η προσπάθεια των περισσότερων από εμάς να στηρίξουν τη χώρα και να την απομακρύνουν από την κατάσταση της παύσης πληρωμών, με αιματηρές θυσίες στην προσωπική μας ζωή και με την πείνα να χτυπά την πόρτα κάθε μικροαστικού νοικοκυριού, δεν επιτρέπει οι συμμετέχοντες στο δημόσιο διάλογο να μην μπορούν να θυμηθούν σε ποιόν, πώς και ποιά στοιχεία παρέδωσαν. Με άλλα λόγια, τί ακριβώς μπορεί να σημαίνει η δήλωση του Γ. Παπακωνσταντίνου, επικεφαλής της προσπάθειας περιορισμού της φοροδιαφυγής και ανάταξης της οικονομικής κατάστασης της χώρας, ότι δεν διάβασε τη λίστα για λόγους αυτοπροστασίας; Αν ο υπουργός Οικονομικών επιθυμεί την αυτοπροστασία του, σε σχέση με το καθήκον του να περιορίσει τη φοροδιαφυγή, τότε μια λύση έχει, να παραιτηθεί από τη θέση του ώστε ιδιωτεύοντας να αυτοπροστατευθεί. Και τούτο διότι, είτε τη διάβασε είτε όχι, φέρει στο ακέραιο την πολιτική ευθύνη του χειρισμού της. Αν ο και κατά γενική ομολογία άξιος υπερασπιστής της δικαιοσύνης και του κράτους δικαίου, προϊστάμενος του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος, ο οποίος είναι επιτετραμμένος με το καθήκον να περιορίσει τη φοροδιαφυγή, θεωρεί ότι δεν μπορεί το Δημόσιο να χρησιμοποιήσει τα ονόματα της λίστας, διότι αυτή συνιστά προϊόν εγκλήματος, τότε οφείλει να αναλάβει τη σχετική ευθύνη της άποψής του. Πρωτίστως να την γνωστοποιήσει και κατ' ακολουθία και αν υφίσταται πιέσεις για το αντίθετο, να παραιτηθεί. Αν ο μετέπειτα υπουργός Οικονομικών, Ευάγγελος Βενιζέλος πιστεύει ότι αν και προϊόν εγκλήματος η λίστα πρέπει για λόγους υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος να χρησιμοποιηθεί, τότε οφείλει να αναλάβει το πολιτικό κόστος της επιλογής του και να διαμορφώσει το κατάλληλο νομοθετικό πλαίσιο, ή να ασκήσει τον ιεραρχικό του έλεγχο, ώστε να παρακολουθήσει τη χρησιμοποίηση και αξιοποίηση του περιεχομένου της λίστας.

Σε καμιά, όμως, περίπτωση η ελληνική κοινωνία δεν οφείλει σε κανέναν πολιτικό ή θεσμικό παράγοντα της χώρας ανοχή. Και πάντως, δεν της αξίζει ο δημόσιος διάλογος σήμερα να θυμίζει διάλογο παπατζήδων στην Ομόνοια. Ούτε της αξίζει να επικεντρώνεται η προσπάθεια περιορισμού της φοροδιαφυγής στην αναζήτηση της μεθόδου αλλοίωσης του περιεχομένου της λίστας, η οποία, αν τελικά ήταν μία, ως φαίνεται κυκλοφορούσε ορφανή επί μήνες από γραφείο σε γραφείο, από υπηρεσία σε υπηρεσία και με κάποιον μαγικό τρόπο μεταγραφόταν αλλοιούμενη, σε δισκέτες, δισκάκια, σκληρούς δίσκους και ποιός ξέρει τί ακόμη θα ακούσουμε.

Ντροπή έναντι των συμπολιτών μας που σήμερα υποφέρουν και σκληρά δοκιμάζονται!

Ασπασία Μάλλiou

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Συναισθανόμενο την σκληρή οικονομική πραγματικότητα και τον αγώνα των αυτοαπασχολούμενων και των επιχειρήσεων για την καθημερινή τους επιβίωση, καθώς και υπηρετώντας τον κοινωνικό ρόλο που έχει επιλέξει εδώ και δεκαετίες, το Δ.Φ.Ν. ανακοινώνει στους φίλους και συνδρομητές του ότι η ενιαία τιμή της έντυπης και ηλεκτρονικής συνδρομής παραμένει για το έτος 2013 αμετάβλητη. Επιθυμούμε να επενθυμίσουμε σε όλους τους συνδρομητές μας ότι το Δ.Φ.Ν. είναι το μοναδικό περιοδικό, το οποίο συμπεριλαμβάνει στη τιμή της έντυπης συνδρομής του και δωρεάν την ηλεκτρονική του έκδοση, καθώς και καθημερινή ηλεκτρονική ενημέρωση.

Ευχαριστούμε όλους εσάς για τη στήριξη και την εμπιστοσύνη σας στις δύσκολες αυτές ώρες.